

De Castrum-clublinten – een stukje randgeschiedenis

Tijdens de eerste cantus van het (hopelijk) gezegende jaar 2004 viel mijn oog op een detail. Een detail dat voor velen onbeduidend en zelfs nietszeggend zal zijn, daar ben ik van overtuigd. Desalniettemin wilde ik dit toch even neerschrijven. Ons aller Senior (v. Kleine) vorderde van een aantal mensen hun oude clublint en verving dit door een uniform nieuw clublint.

Herman van Deuren (v. Herman TD), sinds gisteren Ere-Praeses maar tijdens de eerste jaren peter, steun-en-toeverlaat, hoofdsponsor en zelfs gastheer van Castrum (gedenken wij de cantus die in zijn living plaatsvonden –*giftig lachske*–) was nog in het bezit van een clublint uit de eerste generatie.

Ik moet toegeven dat ik ten tijde van de oprichting nogal vrijelijk de regels naar mijn hand mocht zetten, subs. naar mijn hand gezet heb, eigenlijk in flagrante tegenspraak van ons devies... Hoewel de Codex decreeteert dat het clublint 1,20 meter lang behoort te zijn bij een breedte van 27 millimeter besliste ik de clublinten 1,40 meter lang te maken met een breedte van 40 millimeter. Dat kwam omdat ze bij de firma Bandera nog massa's Spaans lint van die breedte hadden liggen en daar graag een paar honderd meter van verkochten.

Ondergetekende dus met dat Spaans lint huiswaarts getrokken, dat lint afgemeten, op maat versneden en afgespeld. Ik woonde toen nog boven het historische café Trocadero (daar waar het allemaal begonnen is) aan de Kammenstraat 68 en op de tweede verdieping resideerde de heer Henri Ammann (v. Rik). Nu wilde het toeval toch wel dat Rik of Rikske Ammann kleermaker was en dus met een naaimachine kon omgaan. Het was heel simpel: "ha, Rikske, drinkt nog een Duveltje op onze kosten en wilt gij die lintjes eens voor ons in mekaar stikken?" "Geen probleem, kom morgen maar naar mijn atelier."

Rik Ammann was in het oprichtingsjaar 1991 reeds vijfentachtig maar Rik, hij stikte door. Alle Clublintjes van de eerste drie jaren zijn door zijn naaimachine gegaan. Gisteren kwam ik dus nog een Clublint tegen dat door Rik gestikt is, ik wist niet eens dat die nog bestonden.

Henri Ammann is inmiddels niet meer in ons midden maar zijn werk blijft nog. Daarom zou ik graag hulde brengen aan deze persoon. Hij was een lieve man en mede door zijn medewerking staat Castrum er nog steeds als Het Steen.

Al leest geen kat deze tekst en heeft niemand er een boodschap aan, toch zou ik hem graag opgenomen zien in het archief van onze club.

Bruno C. van brabant
Stichtend Ab-actis
Praeses 1992-93
Ennogzovanalles...